

den i den almindelige Lovgivning foreskrevne. Der er fremdeles i 2det Udsnit givet Regler for den processuelle Behandling af Sager i Anledning af Rømnings, hvorhos der endelig i Udsnittets sidste § handles om den Fremgangsmaade, som Skipperen har at iagttage, naar Nogen af Mandskabet ombord gjør sig skyldig i en egentlig Forbrydelse.

ad §§ 13—18.

Rømning fra Handelsflåde gjøres for Tiden kun til Gjenstand for Paatale af det Offentlige, naar Bedkommende er borttrømt med Hyren, jfr. D. L. 4—1—21. Dette har havt til Følge, at dette Retsbrud, D. L. 4—1—3 uagtet, næsten aldrig straffes, skjøndt det overmaade hyppig forefalder. Det maa derfor ansees nødvendigt at lade de om dette Forhold gjældende Regler afløse af nye, der bedre ere istand til at modarbejde dette sølelige Onde. Det er imidlertid en Selvfølge, at man, foruden at man har ladet de for denne Forbrydelse i Udkastet foreskrevne Straffe være i Samklang med det ovennævnte Udkast til en ny Straffelovbog, har ladet det være sig magtpaaliggende at vælge Straffe af en saadan Bestaffenhed, at de, medens de ville kunne afholde fra Rømning, dog ikke kunne antages at ville affrække den Borttrømte fra at vende tilbage til sit Fædreland.

Med Hensyn til Indholdet af § 17 skal man oplyse, at denne § stemmer med, hvad der almindelig er fastsat i fremmede Love, ligesom den anbefaler sig som langt mere practisk end Forskriften i D. L. 4—1—3 om Tilbagebetaling af, hvad der af den Borttrømte har været oppebaaret i Hyre, for hvilken Bestemmelse der saa godt som aldrig vil blive Anvendelse, da det Oppebaarne ordenligviis vil være forbrugt under Rømningen.

ad § 19.

De i denne § indeholdte Bestemmelser om Mytteri paa et Skib ere affattede i Overensstemmelse med det nye Straffelovudkast § 99 om Mytteri mod Øvrigheden.

ad § 20.

Det maa ansees nødvendigt, for at Disci-

plin paa Skibet kan opretholdes, at der i Loven optages en Bestemmelse, hvorved der for voldelig Udfærd mod Skipperen eller anden paa Skibet Befalende foreskrives en høiere Straf end den almindelige for udøvet Vold. Endog i det Tilfælde, at Volden mod Skipperen ikke er forbunden med skadelige Følger for hans Legeme og ikke kan siges at være udøvet særlig i Anledning af hans Dont eller under samme, synes der at være Joie til at belægge dette Retsbrud med særegen strengere Straf. At forgribe sig voldelig paa Skipperen synes ikke blot i og for sig at være et saa grovt Brud paa den nødvendige Disciplin, at det er i sin Orden at stemple det som en Forbrydelse eller Forseelse, der ex officio bør forfølges af det Offentlige, selv naar ingen egentlig Skade er tilføiet ved det voldelige Overfald, men egner sig, i Conseqvens af den Grundsætning, hvorpaa nærværende Paragraf er bygget, til at betragtes som kvalificeret Vold og til at forfølges og straffes som saadan.

Derimod har Ministeriet ikke fundet det rigtigt at foreskrive kvalificeret Straf for et lignende Forhold mod Skipperen af Andre end Mandskabet, f. Ex. af Passagerer. Deels vilde en Bestemmelse, der foreskrev Straf for Saa-danne, ligge ganske udenfor Udkastets egentlige Omraade, deels vil Skipperen allerede ifølge Nødværgerettens og Nødrettens almindelige Grundsætninger være i Besiddelse af en ikke ringe Magtfuldkommenhed ligeoverfor Passagerer i Tilfælde af at disse gjøre sig skyldige i Mytteri, eller deeltage i samme, ligesom den almindelige Lovgivning, naar Passagerer udenfor Mytteritilfælde skulde forgribe sig paa Skipperen, synes at yde ham og de Interesser, han varetager, tilstrækkelig Beskyttelse.

ad § 22.

For det Tilfælde, at Nogen af Mandskabet under sit Ophold paa Skibet gjør sig skyldig i en Forbrydelse, er der i denne § paabudt Optagelsen af et foreløbigt Forhør ved Skipperen, hvorhos der er givet Regler for dennes Forpligtelse til at drage Omsorg for den Paagjældendes Tilstedeblivelse. De Skipperen i denne